

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ίούνιος 2020

Έτος 9^ο - Τεύχος 99

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11

14565 Άγ. Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

graminagst@gmail.com

fb:

Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

Α) Σπουδαία πρόσωπα της Άγίας Γραφής (Π.Δ.)

Β) Λειτουργική ορολογία (ΚΕ' μέρος)

Γ) Έρμηνεία στο «Πάτερ ἡμῶν» (ΙΕ')

Δ) Άγ. Εὐδοκία

Ε) Ακολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τὰ Ἐνοριακά μας Παρεκκλήσια θὰ εἶναι ἀνοικτὰ ἐκτὸς ἀπροόπτου ὡς ἑξῆς:

Άγ. Αναργύρων:
κάθε Πέμπτη
7.30-10.30 π.μ.

Άγ. Παρασκευῆς:
κάθε Παρασκευή
7.30-10.30 π.μ.

Άγ. Βαρβάρας:
κάθε Σάββατο
11-12 π.μ.

Άγ. Τριάδος:
κάθε Κυριακή
11-12 π.μ.

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ ΙΣΩΣ ΤΟ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ

Ἐπιμέλεια

Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

Α) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

«Μετά ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες ποὺ εἶναι ἐρμηνευτὲς τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποὺ πρὶν δὲν γνωρίζες».

(Άγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον)

Σπουδαία πρόσωπα τῆς Ἀγίας Γραφῆς (Παλαιὰ Διαθήκη) (Ἄνδρες-ἄλφαβητικά)

11) ΛΑΜΕΧ

Ὁ Λάμεχ ἦταν βιβλικὸ πρόσωπο, γιὸς τοῦ Μαθουάλα. Ὁ Λάμεχ πῆρε δύο γυναῖκες τὴν Ἀδὰ καὶ τὴν Σελλά. Ἀπὸ τὴν Ἀδὰ ἀπέκτησε τὸν Ἰωβὴλ καὶ τὸν Ἰουβάλ. Ἀπὸ τὴν Σελλά ἀπέκτησε τὸν Θόβελ καὶ τὴν Νοεμά.

Εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ ἀναφέρεται στὴν Ἀγία Γραφή ποὺ εἶχε πάνω ἀπὸ μία γυναίκα. Ὁ Λάμεχ ἦταν καὶ ὁ πρῶτος ποιητὴς τῆς Ἀγίας Γραφῆς (Γένεση 4,23-24), τὸ ποίημα τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται στὶς δύο γυναῖκες του. Σύμφωνα μὲ τὸ κείμενο αὐτὸ ὁ Λάμεχ σκότωσε ἕνα νέο γιατί τὸν χτύπησε (Γένεση 4,18-24).

12) ΛΕΥΪ

Ὁ Λευΐ ἦταν ὁ τρίτος γιὸς τοῦ Ἰακώβ ἀπὸ τὴ Λεία (Γένεση 29,34). Γεννήθηκε στὴ Μεσοποταμία. Τὸ ὄνομά του στὰ ἑβραϊκὰ σημαίνει "προσῆλωση" καὶ εἶναι σχετικὸ μὲ τὰ λόγια τῆς Λείας "τώρα πλέον θὰ εἶναι μαζί μου ὁ ἄντρας μου, διότι τοῦ γέννησα τρεῖς γιούς".

Τὰ ἀδέρφια τοῦ Λευΐ ἀπὸ τὴν ἴδια μάνα, τὴ Λεία, ἦταν ὁ Ρουβὴν, ὁ Συμεὼν, ὁ Ἰούδας, ὁ Ἰσάχαρ, ὁ Ζαβουλὼν καὶ ἡ Δείνα. Ἀκόμη ἀπὸ τὸν Ἰακώβ καὶ ἀπὸ ἄλλη μάνα ἦταν ὁ Δᾶν, ὁ Νεφθαλίμ, ὁ Γάδ, ὁ Ἀσήρ, ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Βενιαμὴν (Γένεση 29,31).

Ὁ Λευΐ εἶχε τρεῖς γιούς, τὸν Γηρσῶν (Γεδσῶν), τὸν Καὰθ καὶ τὸν Μεραρί, οἱ ὁποῖοι γεννήθηκαν στὴ Χαναὰν (Γένεση 46,11).

Μιὰ μέρα ἡ ἀδερφή τοῦ Δείνα, βγῆκε γιὰ νὰ δεῖ τὰ κορίτσια τῆς περιοχῆς. Τὴν εἶδε κι ὁ Συχέμ, ὁ γιὸς τοῦ Ἐμμῶρ (Χαμῶρ) τοῦ Εὐαίου, τοῦ ἄρχοντα τῆς περιοχῆς, τὴν πῆρε λοιπὸν καὶ πλάγιασε μαζί της καὶ τὴ βίασε.

Ὅταν οἱ γιοὶ τοῦ Ἰακώβ γύρισαν ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς καὶ ἔμαθαν τὸ γεγονὸς, τοὺς κατέλαβε μεγάλη ὄργη καὶ ἀγανάκτηση. Ὁ Συχέμ παρόλη τὴν πράξη του, τὴ συμπάθησε ὅμως καὶ μαζί μὲ τὸν πατέρα τοῦ τὴ ζήτησε ἀπὸ τὸν Ἰακώβ καὶ τ' ἀδέρφια τῆς Δείνας.

Ἐπειδὴ ὁ Συχέμ εἶχε ἀτιμάσει τὴν ἀδερφή τοὺς τὴ Δείνα, τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰακώβ ἀπάντησαν στὸ Συχέμ καὶ στὸν πατέρα τοῦ τὸ Ἐμμῶρ μὲ πονηριά. Τοὺς ζήτησαν λοιπὸν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ παράδοσή τους δὲν ἐπιτρέπει νὰ δώσουν τὴν ἀδερφή τους σὲ ἄνθρωπο ἀπερίτμητο, νὰ περιτμηθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ συγγενεῖς τους, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἄντρες τῆς πόλης. Τὰ λόγια τοὺς αὐτὰ φάνηκαν σωστὰ στὸ Ἐμμῶρ καὶ στὸ Συχέμ. Ἔτσι ὅλοι οἱ ἄντρες τῆς πόλης, ὑπάκουσαν στὸν Ἐμμῶρ καὶ στὸ Συχέμ, καὶ ἔκαναν περιτομὴ σὲ ὅλα τα ἀρσενικά τους.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Β) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας

Λειτουργική δρολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΚΕ' μέρος)

Κ

Κηδεία.

Ἡ λέξη σημαίνει γενικά φροντίδα καὶ εἰδικότερα φροντίδα γιὰ τὸν νεκρὸ δηλαδὴ τὴν πράξη τῆς ἐτοιμασίας, τῆς ἐκφορᾶς καὶ τῆς ταφῆς τοῦ νεκροῦ. Στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο, φυσικὰ ἀναφέρεται καὶ στὴν νεκρώσιμη τελετὴ πρὸ τῆς ταφῆς. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Κηδείας εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ἐκλεκτὲς ἀπὸ ἀποψη ποιητικῆς συνθέσεως, ἀλλὰ καὶ περιεχομένου, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηρισθεῖ ὀρθοδόξου ἀνθρωπολογίας. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Ἀκολουθίας εἶναι τὸ ἔργο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ὡς περιεχόμενο εἶναι μιὰ δέηση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴ μακαρία μνήμη καὶ τὴν αἰωνία ἀνάπαυση τοῦ νεκροῦ, ἀλλὰ συγχρόνως εἶναι καὶ διδασκαλία πρὸς τοὺς ζῶντες γιὰ τὴν ματαιότητα τῆς ζωῆς καὶ τὴ μετάνοια καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ. Ὅπως σχεδόν, ὅλες οἱ Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας περιέχει Ἀπόστολο (Α' Θεσ. Δ' 13-17) καὶ Εὐαγγέλιο (Ἰω. Ε' 24-30) ποὺ ἔχουν σχετικὸ περιεχόμενο γιὰ τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν.

Ἡ Ἀκολουθία, ὅπως κανονικὰ πρέπει νὰ τελεῖται, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν οἰκία τοῦ νεκροῦ, τὴν καθαυτὴ Ἀκολουθία στὸν Ναὸ καὶ μιὰ μικρὴ Εὐχὴ στὸν τάφο. Σήμερα δυστυχῶς λόγῳ τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τὸ μέρος τῶν εὐχῶν στὸ σπίτι συνήθως παραλείπεται.

Δὲν τελεῖται ἐκκλησιαστικὴ Ἀκολουθία τῆς κηδείας στοὺς ἀβάπτιστους, στοὺς αὐτοκτονοῦντες καὶ στοὺς σχισματικούς καὶ αἵρετικούς, πάντοτε μὲ κάποιες ἐξαιρέσεις καὶ κατὰ περίπτωσιν.

Ἡ ματαιοδοξία καὶ ἡ ἐπίδειξη ποὺ σ' ὅλες τὶς ἐποχὲς ὑπάρχει καὶ ἐκδηλώνεται στὶς κηδεῖες, ἔκαναν τὸν ἱερό Χρυσοστόμο ἀναφερόμενον στὴν ἀ-

πλοικὴ καὶ ἀπείριττη ταφὴ τοῦ Κυρίου μεταξὺ ἄλλων νὰ γράφει καὶ τὰ ἑξῆς:

«...ὅταν ἀκούσεις ὅτι ὁ Κύριος ἀναστήθηκε γυμνός, σταμάτησε τὴ μανία γιὰ τὴν κηδεία. Διότι, τί θέλει αὐτὴ ἢ περιττὴ καὶ ἀνόητη δαπάνη, ποὺ προξενεῖ καὶ πολλὴ ζημιὰ σ' ἐκείνους ποὺ κάνουν τὴν κηδεία, καὶ σὲ κεῖνον ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ δὲν φέρνει καμμία ὠφέλεια, ἀλλὰ ἂν πρέπει νὰ ποῦμε καὶ κάτι, καὶ βλάβη; Διότι, ἡ πολυτέλεια τῆς ταφῆς ἔγινε πολλὲς φορές ἀφορμὴ τυμβωρυχίας καὶ ἔγινε αἰτία νὰ ριχτεῖ γυμνός καὶ ἄταφος ἐκεῖνος ποὺ τάφηκε μὲ τόση ἐπιμέλεια. Ἀλλὰ πόσο μεγάλη ματαιοδοξία! Πόση δείχνει καὶ τὴν τυραννία στὸ πένθος καὶ πόση τὴν ἀνοησία... Τί λοιπόν; Ἄν οἱ τυμβωρυχοὶ δὲν τὰ κλέψουν. Δὲν θὰ τὰ φάνε σκόρος καὶ τὰ σκουλήκια; Καὶ τί; Ἄν ὁ σκόρος καὶ τὰ σκουλήκια δὲν τὰ φάνε, δὲν θὰ τὰ καταστρέψει ὁ χρόνος καὶ ἡ σήψη; Ἄς ὑποθέσουμε ὅτι τὰ ὅσα τοποθετοῦνται στοὺς νεκροὺς δὲν τὰ ἐξαφανίσουν οὔτε οἱ τυμβωρυχοὶ, οὔτε ὁ σκόρος, οὔτε τὰ σκουλήκια, οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε τίποτα ἄλλο, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα μένει ἀνέπαφο μέχρι τὴν ἀνάσταση, καὶ βέβαια καὶ αὐτὰ διατηροῦνται καινούρια καὶ νεοκατασκευασμένα καὶ λεπτά. Τί ἐπιπλέον κερδίζουν ὅσοι φεύγουν ἀπὸ τὴν ἐδῶ ζωὴ...ὅταν τὸ σῶμα ἀνασταίνεται γυμνὸ καὶ αὐτὰ μένουν ἐδῶ καὶ δὲν μᾶς ὠφελοῦν σὲ τίποτε γιὰ τὶς εὐθύνες ἐκεῖνες ποὺ θὰ μᾶς ζητηθοῦν ἐκεῖ;

...Γιὰ νὰ μάθεις ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν κάνει κανένα λόγο γι' αὐτὰ εἶπε: «Μὲ εἶδατε πεινασμένο καὶ μὲ θρέψατε, διψασμένο καὶ μὲ ποτί-

σατε, γυμνὸ κασι μὲ ντύσατε»¹ καὶ πουθενὰ δὲν εἶπε «καὶ πεθαμένον καὶ μὲ θάψατε». Καὶ αὐτὰ τὰ λέω ὄχι γιὰ νὰ καταργήσω τὴν ταφὴ, μὴ γένοιτο! Ἀλλὰ γιὰ νὰ σταματήσω τὴν ἀσωτία καὶ τὴν ἀκαιρὴ φιλοδοξία. Διότι, λέει, αὐτὰ τὰ παρακινοῦν τὸ πάθος καὶ ἡ ὀδύνη καὶ ἡ συμπάθεια πρὸς τὸν ἀπελθόντα. Αὐτὰ δὲν εἶναι δείγματα συμπαθείας πρὸς τὸν ἀπελθόντα, ἀλλὰ ματαιοδοξίας. Διότι, ἐὰν θέλεις νὰ δείξεις συμπόνοια γιὰ τὸν ἀποθανόντα, σοῦ δείχνω ἄλλην ὁδὸ κηδείας καὶ σὲ συμβουλεύω νὰ τὸν ντύσεις μὲ ροῦχα ποὺ ἀνασταίνονται μαζί μὲ αὐτὸν καὶ τὸν κάνουν λαμπρό, διότι αὐτὰ τὰ ροῦχα οὔτε ἀπὸ τὸν σκόρο φθείρονται, οὔτε ἀπὸ τὸν χρόνο καταστρέφονται, οὔτε κλέβονται ἀπὸ τοὺς τυμβωρυχοὺς.

Ποιὰ λοιπὸν εἶναι αὐτά; Ἡ ἐνδυμασία τῆς ἐλεημοσύνης, διότι αὐτὴ ἡ στολὴ ἀνασταίνεται μαζί μὲ αὐτόν, καθ' ὅσον ἡ σφραγίδα τῆς ἐλεημοσύνης εἶναι μαζί μ' αὐτόν. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐνδύματα λάμπουν ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἀκούσουν τότε: «Μὲ εἶδατε πεινασμένο καὶ μὲ θρέψατε»². Αὐτὰ τοὺς κάνουν σπουδαίους, αὐτὰ περιφανεῖς, αὐτὰ ἀσφαλεῖς, ἐνῶ τὰ ὅσα γίνονται τώρα δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ πράγματα ποὺ δαπανῶνται ἀπὸ τὸν σκόρο.

***

Γιὰ ποῖο λόγο φοβόμαστε τὸ θάνατο; Διότι δὲν μᾶς ἔχει κυριέψει ὁ ἔρωτας τῆς οὐράνιας βασιλείας, γιατί δὲν μᾶς ἔχει φλογίσει ὁ πόθος τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν! Ἄν εἶχε συμβεῖ αὐτό, ὅλα τα ἀγαθὰ τῆς γῆς θὰ τὰ περιφρονούσαμε...

¹ Ματθ. κε' 36

² Ματθ. κε' 36

Γ) ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ἑρμηνεία στο «Πάτερ ἡμῶν» (ΙΣΤ')

(Ἁγίου Μακαρίου τοῦ Νοταρᾶ)

«Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν» (Δ')

Ἔτσι λοιπὸν ἐμεῖς, ὄχι μόνο πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε τοὺς πειρασμοὺς ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὶς ἡδονές σὰν νὰ εἶναι φαρμάκι τοῦ πονηροῦ ὄφεις, ἀλλὰ, ἂν μᾶς ἔλθει τέτοιος πειρασμός χωρὶς τὸ θέλημά μας, νὰ μὴν τὸν δεχθοῦμε καθόλου.

Ὅσον ἀφορᾷ τώρα στοὺς πειρασμούς, ποὺ δοκιμάζεται τὸ σῶμα μας, νὰ μὴ ριψοκινδυνεύουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας μὲ ὑπερφάνεια καὶ αὐθάδεια, ἀλλὰ νὰ παρακαλοῦμε τὸν Θεὸ νὰ μὴ μᾶς ἔλθουν, ἂν εἶναι θέλημά Του. Καὶ εἶθε νὰ Τὸν εὐαρεστήσουμε, χωρὶς νὰ περάσουμε μέσα ἀπ' αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν πειρασμῶν. Ἄν πάλι ἔλθουν τέτοιοι πειρασμοί, νὰ τοὺς δεχθοῦμε μὲ χαρὰ καὶ μὲ εὐχαριστία ὡς μεγάλα χαρίσματα. Αὐτὸ μόνο νὰ παρακαλοῦμε, νὰ μᾶς ἐνδυναμῶναι νὰ νικήσουμε μέχρι τέλος τὸν πειραστὴ μας, γιατί τοῦτο μᾶς λέει τὸ «μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν». Τὸν παρακαλοῦμε δηλαδὴ νὰ μὴ μᾶς ἀφήσει, νὰ πέσουμε νικημένοι στὸ φάρυγγα τοῦ νοητοῦ δράκοντα, καθὼς καὶ σὲ ἄλλο σημεῖο μᾶς λέει ὁ Κύριος: «*Νὰ εἴστε νηφάλιοι καὶ πάντοτε νὰ προσεύχεσθε, γιὰ νὰ μὴν εἰσέλθετε σὲ πειρασμό*». Δηλαδὴ νὰ μὴν νικηθεῖτε ἀπὸ τὸν πειρασμό, γιατί τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμο, ἀλλὰ ἡ σάρκα εἶναι ἀσθενής.

Κανεὶς ὅμως, ἀκούοντας ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε τοὺς πειρασμούς, ἂς μὴν προφασίζεται «προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις» καὶ νὰ προβάλλει ὅτι εἶναι ἀδύνατος καὶ ἄλλα παρόμοια, ὅταν ἔλθουν οἱ πειρασμοί. Διότι, τὴν ὥρα τῆς δύσκολης, ὅταν κάποιος φοβηθεῖ τὸν πειρασμό καὶ δὲν ἀντισταθεῖ, γίνεται ἀρνητὴς τῆς ἀλήθειας. Λόγου χάριν: Ἄν ἔλθει κανεὶς σὲ περίσταση νὰ βιασθεῖ καὶ νὰ ἀπειληθεῖ γιὰ τὴν πίστη του, ἢ γιὰ νὰ ἀρνηθεῖ τὴν ἀλήθεια, ἢ γιὰ νὰ καταπατήσῃ τὴν δικαιοσύνη, ἢ νὰ ἀρνηθεῖ τὴν εὐσπλαχνία πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἢ κάποια ἄλλη ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ, ἂν σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις παραιτηθεῖ, ἀπὸ φόβο γιὰ νὰ διασώσει τὴν σωματικὴ του ἀκεραιότητα, καὶ δὲν ἀντισταθεῖ γενναῖα, ἂς ξέρει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὅτι δὲν ἔχει μέρος μὲ τὸν Χριστὸ καὶ μάταια ὀνομάζεται Χριστιανός. Ἐκτὸς ἂν μετανοήσῃ μετὰ ἀπ' αὐτὰ μὲ πικρὰ δάκρυα. Καὶ πρέπει νὰ μετανοήσῃ γιατί δὲν μιμήθηκε τοὺς ἀληθινούς Χριστιανούς, δηλαδὴ τοὺς μάρτυρες, ποὺ ἔπαθαν τόσα γιὰ τὴν πίστη τους. Ἐννοῖ τὸν ἱερό Χρυσόστομο, ποὺ πέρασε τόσα μαρτύρια γιὰ τὴν δικαιοσύνη, τὸν ὅσιο Ζωσιμὰ ποὺ κακοπάθησε γιὰ τὴν εὐσπλαχνία πρὸς τοὺς ἀδελφούς καὶ ἄλλους πολλούς, ποὺ δὲν εἶναι ὥρα τώρα νὰ ἀναφέρουμε, καὶ οἱ ὁποῖοι ὑπέμειναν πολλὰ βάσανα καὶ πειρασμούς, γιὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὸ νόμο καὶ τὶς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Τὶς ἐντολές αὐτὲς πρέπει νὰ φυλάττουμε καὶ ἐμεῖς, γιὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσουν, ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς πειρασμούς τῆς ἀμαρτίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν Πονηρό, σύμφωνα μὲ τὴν Κυριακὴ Προσευχή.

Δ) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Ὅσιος Ὀνούφριος, 12 Ιουνίου

Ὁ ὅσιος Ὀνούφριος εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἀσκητὲς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καταγόταν ἀπὸ τὴν Περσία καὶ ἔζησε ἀσκητικὰ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς αἰγυπτιακὲς ἐρήμους. Σὲ νεαρὴ ἡλικία ἐγκαταβίωσε σὲ Κοινόβιο Μοναστήρι, ὅπου παρέμεινε γιὰ ἀρκετὰ χρόνια στὴν ἀσκησιμὴ καὶ τὴν ὑπακοή. Ἀρ-

γότερα μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Γέροντός του ἀποσύρθηκε στὴν ἐρημο. Ἐκεῖ συνάντησε τὸν ἐρημίτη Ἑρμία, ὁ ὁποῖος, μετὰ ἀπὸ θεῖα ἀποκάλυψη, τὸν περίμενε καὶ τὸν ὁδήγησε σὲ μιὰ καλύβη κάτω ἀπὸ ἓναν πελώριο φοῖνικα κοντὰ στὸν ὁποῖο ὑπῆρχε πηγὴ καθαροῦ νεροῦ. Ἐκεῖ στὴν ἡσυχία ἐπεδόθη σὲ μεγαλύτερα πνευματικὰ γυμνάσματα καὶ προσευχόταν ἀδιαλείπτως γιὰ ὅλη τὴν οἰκουμένη. Μὲ τὴν ἐν χάριτι ἀσκησιμὴ καθάρισε τὴν ψυχὴ του ἀπὸ τὰ πάθη καὶ ἔφθασε στὸν φωτισμὸ καὶ τὴν θέωση. Ἡ ἀκτιστὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ πλημύρισε ὅλη του τὴν ὑπαρξὴ, τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα του, καὶ γι' αὐτὸ τὸ σκήνωμά του μετὰ τὴν ὀσιακὴ τοῦ κοίμησιμὴ εὐωδιάζει. «*Ὅποιος ἔχει τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα, ἔχει τὴν τέλεια ἀγάπη. Καὶ ἂν κανεὶς διαφυλάξῃ αὐτὴν τὴν χάρη, θὰ ἀγιάσουν τὰ λείψανά του, ὅπως τῶν ἀγίων μαρτύρων, τῶν προφητῶν ἢ των ἄλλων μεγάλων ἀγίων*» (ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης).

Κάποτε, ἐπισκέφθηκε τὸν ὅσιο Ὀνούφριο ὁ Ἀββᾶς Παφνούτιος. Οἱ δύο ἀσκητὲς χάρηκαν ὁ ἓνας τὴν παρουσίαν τοῦ ἄλλου, ἀντήλλαξαν τὶς ἐμπειρίες τους καὶ ἐνισχύθηκαν πνευματικὰ. Ὁ Θεὸς ὅμως οἰκονόμησε ἔτσι τὰ πράγματα οὕτως ὥστε ἡ συνάντησιμὴ αὐτὴ νὰ συμπέσῃ μὲ τὴν ὥρα τῆς «ἐξόδου» τοῦ ὁσίου Ὀνουφρίου καὶ ἔτσι τὸ σῶμα τοῦ ἐνταφιάσθηκε ἀπὸ τὸν ἀββᾶ Παφνούτιο κάτω ἀπὸ τὸν μεγάλο φοῖνικα, ἢ δὲ ψυχὴ τοῦ «συναγάλλεται ἐν οὐρανοῖς μετὰ πάντων των ἀγίων».

Συνήθως, ὅταν ἀκούει κανεὶς γιὰ ἀσκησιμὴ καὶ ἀσκητὲς πάει ὁ νοῦς του στοὺς μοναχοὺς καὶ κυρίως στοὺς ἐρημίτες καὶ γι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τονισθεῖ ὅτι ὁ ἀσκητικὸς τρόπος ζωῆς ποὺ διδάσκει ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι, κατ' ἀναλογίαν, ὁ ἴδιος γιὰ ὅλους τοὺς πιστούς. Ἀσκησιμὴ εἶναι ὁ ἀγώνας τοῦ ἀνθρώπου νὰ ζήσει σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ προσπάθεια νὰ μεταμορφώσῃ τὰ πάθη του καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ὑπαρξιακὴ κοινωνία μὲ τὸν Θεό. Ὀνομάζεται δὲ καὶ πρακτικὴ ζωὴ ἢ πράξιμὴ καὶ ἀποτελεῖ «ἐπίβασιν τῆς θεωρίας». Αὐτὸ σημαίνει ὅτι γιὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς στὴν θεωρία, ἢτοι στὴν ὑπαρξιακὴ κοινωνία μὲ τὸν Θεό, πρέπει νὰ καθαρῆ ἀπὸ τὰ πάθη. Ὄταν γίνεται αὐτὸ τότε κατασκησιμῶναι μέσα στὸν ἄνθρωπο ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ διὰ τῆς Χάριτος γνωρίζῃ τὸν Θεό, ἀποκτᾷ τὴν τέλεια ἀγάπη καὶ δὲν φοβᾷται τὸν θάνατο.

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Ιουνίου 2020

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
	1 μ.Άγιασμός 8.30 π.μ.		<i>Οι ακολουθίες του Ψυχοσαββάτου θα τελεστούν όλες στον κεντρικό Ίερό Ναό λόγω των υγειονομικών μέτρων που ισχύουν έως τότε.</i>	<i>Οι ακολουθίες που τονίζονται με μπλέ χρώμα τελούνται στο παρεκκλήσιο του Ι.Χρυσοστόμου</i>	5 Τρισάγια ἐπὶ τῶν μνημάτων 5 – 6.30 μ.μ. *** Ἑσπερινὸς Ψυχοσαββάτου & κοινὸ Μνημόσυνο 7.00 μ.μ.	6 Ψυχοσάββατο Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Μέγας Ἑσπερινὸς Πεντηκοστῆς 7.00 μ.μ.
7 ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Θ.Λειτουργία &Ἑσπερινὸς Γονυκλισίας 6.45 π.μ.	8 Ἁγ.Πνεύματος Θ.Λειτουργία ἐορτάζον Παρεκκλήσιο Ἁγίας Τριάδος 7.30 π.μ.			11 εἰκόνος Παναγίας «Ἄξιον ἔστι» &Ἁγ.Λουκᾶ τοῦ ιατροῦ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	12	13 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
14 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγίων Πάντων Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ. (Ναός & Ἁγ.Δημήτριος Πευκοφύτου)	Ἑναρξὴ Νηστείας ἁγίων Ἀποστόλων (15 ἕως 28 Ἰουνίου)	<i>Οἱ ἐφημέριοι διακονοῦν στὸ ΚοιμητήριΟ κάθε Σάββατο 11-12 π.μ. (ἐκτὸς ἀπρὸς- πτου)</i>		<i>Τὸ μυστήριΟ τῆς ἐ. ἐξομολογήσεως θα τελεσθεῖ στίς στίς 2 / 6 ἀπὸ τίς 6.30 μ.μ. & 16 / 6 ἀπὸ τίς 10 π.μ.</i>		20 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
21 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγιορειτῶν Πατέρων Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ.		23 ἌΓΡΥΠΝΙΑ ΤΗΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ 8.30-01.00	24 ΓενέσιΟ ΤιμίΟ Προδρόμου			27 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
28 ΚΥΡΙΑΚΗ Νεομαρτύρων Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Ἁγ.Ἀποστόλων 7.00 μ.μ.	29 Ἁγ.Ἀποστόλων Πέτρου & Παύλου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	30 Σύναξη Ἁγ.Δώδεκα Ἀποστόλων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Ἁγ.Ἀναργύρων 7.00 μ.μ.				

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Κατόπιν μεταθέσεως τῆς ἡμερομηνίας τῶν Ἑγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (10 Μαΐου) λόγω τῆς ἐνσκηψάσης πανδημίας, ἡ νέα ὀρισθεῖσα ἡμερομηνία εἶναι **20 Σεπτεμβρίου 2020** (Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωση τοῦ Τ. Σταυροῦ)!!

Ἀπὸ 1^η Ἰουνίου θὰ τοποθετηθεῖ εἰδικὸ κυτίΟ στὸ Ναὸ μὲ ἐνδειξὴ «Ἑπὲρ τῶν Ἑγκαινίων τοῦ Ναοῦ» στὸ ὁποῖο θὰ ρίπτετε τὰ ὀνόματά σας γιὰ νὰ τοποθετηθοῦν στὴν Ἁγία Τράπεζα τὴν ἡμέρα τῶν Ἑγκαινίων.

Τὰ χρήματα δὲν θὰ λαμβάνονται ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ἀλλὰ μόνον γιὰ τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα τῆς ἡμέρας αὐτῆς. Παρακαλοῦμε νὰ γίνετε κατὰ δύναμιν «γενναῖοι» δωρητὲς τοῦ Ναοῦ μας καὶ νὰ μνημονεύονται τὰ ὀνόματά σας (ὑπὲρ υγείας καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως) αἰωνίως στὸ Ναὸ μας.